

Народився 29 березня 1957 р. в м. Узлова Тульської області (Росія) в родині робітників. У 1980 р. закінчив Московський інститут сталі і сплавів за спеціальністю «Фізика металів». У 1985 р. захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю «Фізика твердого тіла» і був направлений на роботу в ЗДУ, де працював до 1995 р. на таких посадах: старший науковий співробітник, асистент, старший викладач, доцент, завідувач кафедри фізики твердого тіла.

У 1994 р. захистив докторську дисертацію та отримав науковий ступінь доктора фізико-математичних наук. В 1995–1999 рр. — завідувач кафедри хімії в ЗДТУ. В 1999–2000 рр. — професор кафедри охорони праці (за сумісництвом) у ЗДТУ. В 1999–2001 рр. — професор кафедри основ технології в Запорізькому інституті економіки та інформаційних технологій. У 2000–2003 рр. — начальник Держуправління екології і природних ресурсів Мінекобезпеки України в Запорізькій області. В 2000–2002 рр. — професор, а в 2002–2003 рр. — завідувач кафедри загальної і прикладної екології (за сумісництвом) у ЗДУ. В 2003–2005 рр. — ректор ЗДУ. Під час його керівництва в 2004 р. університету був наданий статус національного. З 2005 р. працював професором, завідувачем кафедри системи технологій у ЗІЕІТ. У 2008 р., з метою

**САВІН
Валерій Васильович**

*Доктор фізико-математичних наук,
професор*

виконання завдання Української академії аграрних наук, в Інституті механізації тваринництва створив відділ біоенергетичних систем та екологічного аудиту.

В 2008–2010 рр. очолював КП «Запорізький інститут регіонального розвитку» Запорізької облради. Сфера наукових інтересів (більше ніж 120 наукових публікацій): кристалохімія проміжних фаз та аморфних сплавів; екологічно чисті технології і матеріали, зокрема гідридні технології і альтернативні джерела енергії; стійкість та управління складними багатофункціональними системами, включно соціально-екологічні системи. Науково-практичні розробки: технологія та виробництво високоенергетичних постійних магнітів та абсорбентів водню на основі РЗМ-сплавів, вуглецевих наноструктурних матеріалів.

Академік Академії наук вищої школи України; дійсний член Петровської академії наук та мистецтв; Московської академії природознавства, Міжнародної академії вищої школи, Академії соціології та муніципального управління; Соросівський доцент; лауреат Міжнародної премії Сократа; нагороджений орденом Української Православної Церкви Володимира Первозданного II ступеня, орденами «Слов'янська честь» (2004), «Чорнобильський хрест: Мужність. Честь. Гуманність» (2005), почесними грамотами різних рівнів.

Народився 23 грудня 1950 р. в м. Запоріжжі. В 1971–1975 рр. навчався на історичному факультеті Запорізького державного педагогічного інституту.

В 1975–1982 рр. — учитель історії і суспільствознавства Матвіївської середньої школи Вільнянського району Запорізької області. З 1982 р. — асистент кафедри історії КПРС.

У 1985–1987 рр. був аспірантом кафедри історії Комуністичної партії Радянського Союзу Дніпропетровського державного університету. В 1987 р. захистив кандидатську дисертацію. З поверненням до Запорізького державного університету працював старшим викладачем і доцентом кафедри політичної історії. В 1992–1999 рр. — доцент кафедри історії України.

У 1998 р. в Москві захистив докторську дисертацію на тему «Преса російської політичної еміграції в кінці XIX — на початку XX ст.».

З 1999 р. — професор, завідувач кафедри українознавства Гуманітарного університету «Запорізький інститут державного та муніципального управління». З 2004 р. — завідувач кафедри культурології Запорізького національного університету, а з 2007 р. — доцент кафедри українознавства.

**САВЧЕНКО
Олександр Іванович
(1950–2016)**

*Доктор історичних наук,
професор*

Співорганізатор регіональних наукових, науково-практичних, науково-методичних семінарів, вебінарів, конференцій для молодих учених. Керівник наукових студентських робіт, праць молодих учених.

Автор монографій: «Преса російських політичних емігрантів в кінці XIX — на початку XX вв.», «Українська зарубіжна преса наприкінці XIX — на початку XX століття», «Преса, журналістика і публіцистика російського зарубіжжя (кінець XIX — 1917 г.)».

Опублікував більше ніж 100 статей в українських і зарубіжних наукових виданнях.

Завжди добросовісно ставився до виконання своїх обов'язків, при цьому відзначався надзвичайною дисциплінованістю, почуттям великої відповідальності за доручену справу.

Усе, чого досяг він у своєму житті, — усе це завдяки праці, постійному самовдосконаленню, глибокій порядності та життєвому оптимізму.

Багато уваги надавав індивідуальній роботі зі студентами, сприяв їхньому особистому становленню, розвитку особистостей. Дотримувався педагогічної етики, мав повагу серед студентів.

Помер у 2016 р.